

[illegible][illegible][illegible]

שהוא נושא שכר עצמו:
ודמי בשתו נמי הכי סביר
שרצון בעל הבית שי
הקב ולא ערכו המוכר אג

לדברים אחרים מאן תנאי אילימא רבי יוסי
ואמר לו תרווייהו בתר רובא אזיל מר אזיל
בתר רובא דאינשי ומר אזיל בתר רובא
דוריעה אלא אי תנא קמא ור' יוסי אי ת"ק
ואמר לו ת"ר מהו נותן לו "דמי זרע ולא
הוצאה ויש אומרים אף הוצאה מאן יש
אומרים אמר רב חסדא רשב"ג היא הי רבן
שמעון בן גמליאל אילימא רשב"ג דמתני'
דתנן המוכר פירות לחבירו וזרען ולא צמחו
ואפילו זרע פשתן אינו חייב באחריות^א (הא
זרעוני גינה שאינן נאכלין חייב באחריות)
אימא סיפא רשב"ג אומר זרעוני גינה שאינן
נאכלין חייב באחריות ת"ק נמי הכי קאמר
זרע פשתן הוא דאינו חייב באחריות הא
זרעוני גינה שאינן נאכלין חייב באחריות
אלא לאו הוצאה איכא בינייהו מר סבר דמי
זרע ומ"ס אף הוצאה ממאי דלמא איפכא
הא לא קשיא כל תנא בתרא לטפויי מילתא
קא אתי ודלמא כולה רשב"ג היא וחסורי
מחסרא והכי קתני המוכר פירות לחבירו
וזרען ולא צמחו אפילו זרע פשתן אינו חייב
באחריות^ב (הא זרעוני גינה שאינן נאכלין
חייב באחריות) דברי רשב"ג שרשב"ג
אומר^ג (זרע פשתן הוא דאינו חייב באחריות
הא) זרעוני גינה שאינן נאכלין חייב
באחריות^ד אלא הא רבן שמעון בן גמליאל
דתניא^ה המוליד חטין לטחון ולא לתתן
ועשאו סובין או מורסן קמח לנחתום ואפאו
פת ניפולין בהמה לטבח וניבילה חייב מפני
שהוא כנושא שכר רשב"ג אומר נותן לו
דמי בושתו ודמי בושת אורחיו וכן^ו ה"ה
רבן שמעון בן גמליאל אומר ימנהג גדול
היה בירושלים המוסר סעודה לחבירו
וקלקלה נותן לו דמי בשתו ודמי בושת
אורחיו עוד מנהג גדול היה בירושלים
זמן שמשה פרוסה אורחין כנכסין נסתלקה
תנאי^ז המוכר פירות לחבירו הרי זה מקבל
מקבל עליו עשר מתולעות למאה המרתף של
אה יקנקנים בשרון מקבל עליו עשר פיטסות
רובע קמנית לסאה ועפרורית לא^ח והאמר
מיה^ט דרבה יבורר צורר מגרנו של חברו
נותן

דמי זרע ומגנן דהא רש"ג היא
אימא רבנן היא ותנא קמא דברייתא
היינו רש"ג: הא לא קשיא. אם
אין קושא אחרת זו אינה קושא. וכל
היכא דאיכא פירכא אחריתי קאמר
גמרא לא לא קשיא: **וחסורי מחסרה**
כו'. אין זו תירוץ דחוק (כ) כו'
דטוב לנו לחסרה מעט כדרך משנה
שמדברת בקולר ולא נימא יליאה
איכא ציניחו דהא לא משמע
ממתניתין מידי אלא על ידי דוחק
דמשמע דרש"ג היינו ת"ק והלכך
טוב לפרש דלולא רבן שמעון היא
כדמשמע מתני' דרש"ג היינו ת"ק:
ונראה צעני' דה"ג ודלמא כולה
רש"ג היא וכדי קאמר המוכר
פירות לחבירו ולא לחמו אפילו זרע
פסקו אינו חייב באחריות שרש"ג
אומר ורעוני גינה שאין נאכלין חייב
באחריותה הא נאכלין חייב
באחריותו אלא הא ר' שמעון בן

גמליאל דהניא כו' [תפג]. במים: מורסן. היא הקליפה העליונה שמוציאין מחטוין הכמושין במכתשת: סובין. כשטוחוין גסין ולא הדק נשאר בצפה והוא סובין: ניפולין. שנופל פתיתין: מפני שהוא כנושא שר. בהגחל קמא וצ"ל טעם: מתרלין אימא מפני שהוא נושא שר אבל בחנם פטור אם אומן הוא כדאמרין התם זיל איירי ראה דמומחית לתרגולי ואיפטרך וכן הלכה דאומן בשכר חייב בחנם פטור כדאמר רבי יוחנן התם: דמי בשם. שיומן אורחים ואין לו מה יאכלם וכל שכן יציאה דחסריה ממונא. ומיהו לית הלכתא אלא כרבינן דפטרי מבשת דגרמא הוא. והא ליכא למימר דמדדשתא נוקי מתניין דביציאה פליגי כי היכי דמיפליגי בךך כדרייתא וליהוי הלכה כרשב"ג במשנתנו הא לא אלא דאמרין דרבי שסמא המטנה לא בעי לאקומי מתניין כרשב"ג תימא דלא ס"ל כרשב"ג אלא כולה מתניין רבן שמעון בן גמליאל לא לא דאמרין לעיל וביציאה לא איירי מדי ו כן נראה שגמליאל דהאיכא פליגי ביציאה פליגי במתניין וליהוי הלכה ביציאה כי כן אורמיה מחבר דאיכא לאקומי כולה כרשב"ג ולא איירי ביציאה כלל: אורחין נגנפין. ומקנה טובה היא לקבלת אורחין שידעו כי שם יאכלו וילכו שם לאכול: **במתנא' המוכר פירות.** תבואה: הרי זה. הלוקח: מקבל עליו רובע. הקב של טנופת לכל סאה דסתם תבואה דרכה להיות זה רובע טנופת אבל יותר מרובע לא כדמפרש טעמא בגמרא [וה]. אי משום דינא אי משום קנסא: **משולעו.** דאורחיהו דהכי והוא הדין אחת לעשר: **מרחץ של יין.** ויש זו חציות הרבה: **קוססות.** יין רע כלומר עשר חציות של יין רע דסתם מלא חציות אורחיהו צעש קוססות ומחיל איניש. ובגמרא [וה]. מוקי לה כדאמר ליה מרתא זה של יין אני מוכר לך. קוססות נראה לי כמו פריה יקוסס ויבש דיחזקאל (מ): **קנקנים.** כדים: **צירון.** צלותו המלכות: **פיטסות.** כדים שרשים. ובגמרא [וה]. מפרש לה: **גב'.** פני רב קטניא. הא רובע טנופת דמתניין לאו כעפרורית מיירי דעפרורית רובע לא מחיל איניש אלא רובע קטניא נראה של תבואה. **ועפרורית לא.** במתניא: **צורו.** היינו עפרורית: נותן

ן לאכול. וכי היכי דסבירא ליה הכא דנותן לו דמים וגבי הפתח: אורחין נכנסין. שכן היה סימן זה מסור ובע טנופת לסאה. שבסאה דרכו שיתאסף לשם רובע נ קטנית שמתאסף בפירות אבל עפרורית לא: ומקשי'

רש"ל מ"ז, (ז) רש"ל מ"ז
[רש"ל מח"י, (ד) הא זכ
מן אינו חייב באחריות
ז"ל (ה) ז"ק ט: [תוס']
ז"ק פ"י, (ו) תוספת
דעות פ"ד, (ז) ביצה ל
ט, (ח) ז"ל דרב הצור
ז"ל, (ט) [כתובות ל:
(י) ז"ק טו,]

גליון הש"ס
שב"ס ד"ה אמרו לו ב'י
ב' יוסי בתר רובא
ייעה. ע' יצמות דף סז
ע"ב פוס' ד"ה אין:

(רשב"ם ד"ה ומסורי וכו')
 וק' לטוב כל"ל ותיבת כו'
 חסד: (ב) ד"ה דמי נשמו
 לא איירי מדי דמהיכא
 וכו' צ"ל כלל כלל כן
 אה בעיני הס"ד:
 תוס' ד"ה חייב וכו'
 וס' דמריבין. ג"כ ס"פ
 דהרגל דף כ"ו:
 ב"א ד' ואמר נמי. ג"כ

מוסף רש"י

[שׁוּבִי]
 אִימָה סָבַר וְכִי' [שׁוּבִי]
 כִּי אָדָם תִּמְקֹךְ אִימָה
 נִרְחַן אִימָה מִנִּי שֶׁהוּא
 שֶׁאֵשׁ וְכִי' כִּלְיָן אֵשׁ
 לִיחִיב בְּרָא שְׂכָר
 יִזְקֶה. מוֹס' צ"מ פפ:
 כְּדֹאֲתָא שְׁלֵשׁ פ'
 צד הרגל. כ"ב.
 גבי תורה אברהם
 שֶׁהָאֵלֹהִים כְּסֻדְרִים
 יִהְיֶה הִיא וְטִבְחוֹרָה
 לְסִלּוֹת מְשֻׁלָּם דְּמִ
 שֶׁבּוֹל שָׁכַן נִרְחַן אֵבֶל
 הֵא שְׁחִיזָה אֶל
 מוֹס' ג'ק' ס:
 דְּגִיבָה קְרוּבָה אֲנוֹס
 בִּידֵיהָ קְרוּבָה לְפִשְׁעֵהּ.
 ח. וְהָא דְּפִלְגִי
 [קֶמֶץ] (ב"ק כט. א.)
 כִּי מוֹשֶׁה שָׁאֵל אֶל
 שֶׁתִּנְחַן מְעַצְמוֹ וְאֵל
 בְּשֶׁם דְּבִרָא הֵא
 תִּקַּל מַחֲמַת מִכְשׁוֹל וְאֵל
 בְּעֵי לִי לְעִיּוֹן אֲנוֹס
 הוּא. חס.

(א) נראה ד"ל דלית בהו אלא חדא דלא כילה וכו'. (ב) ו"ל ודקא קשיא נך דלמא איפכא הא לא קשיא וכו'. (ג) זרעוי גינה שאינן נאכלין חייבין באחריותן ונותן לו דמי זרע וכו'.